

Επιστολή προς τους Μητροπολίτες της Ελλάδος από την Ουκρανική Εκκλησία του Πατριαρχείου Μόσχας

Dogma, 29 Ιανουαρίου 2019 16:47

Η Ουκρανική Εκκλησία του Πατριαρχείου Μόσχας απέστειλε επιστολή προς τους Μητροπολίτες της Εκκλησίας της Ελλάδος, με αρκετά επισυναπτόμενα έγγραφα, σε μια προσπάθεια να τους ενημερώσει - ένα έκαστον - για τις θέσεις της στο ζήτημα της Αυτοκεφαλίας της Εκκλησίας της Ουκρανίας.

Το κείμενο, στην ελληνική μετάφραση, το οποίο στο Φως Φαναρίου, υπογράφει ο Πρωτοσυγκελλεύων της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας, Μητροπολίτης Μπορίσπολ και Μπροβαρί Αντώνιος.

Όπως επισημαίνεται «Όλα τα παραπάνω απεστάλησαν ηλεκτρονικά προς τους Μητροπολίτες της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ελλάδος, αλλά όχι – σύμφωνα με πληροφορίες – στους Μητροπολίτες του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Ελλάδα».

Η επιστολή προς του Μητροπολίτες:

Προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη ...

Σεβασμιώτατε! Σας χαιρετώ ευχόμενος ο Θεός να Σας ενδυναμώνει στην αρχιερατεία Σας.

Διά του παρόντος θα ήθελα να Σας γνωστοποιήσω τα πιό σημαντικά γεγονότα της ζωής της καθ'ήμας Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας της τελευταίας πενταετίας, όπως και τις συνθήκες, μέσα στις οποίες κινείται σήμερα και ασκεί την διακονία της. Η Ουκρανική Ορθόδοξος Εκκλησία, της οποίας ηγείται ο Μακαριώτατος Μητροπολίτης Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Ονούφριος, αριθμεί σε όλη την επικράτειά μας 53 επαρχίες, 90 αρχιερείς, 12 500 ενορίες, 250 Ιερές Μονές, περίπου 5 000 μονάζοντας, εκατομμύρια πιστούς.

Παράλληλα, στην Ουκρανία δραστηριοποιούνται δύο σχισματικές ομάδες (οι ούτως λεγόμενες Ουκρανική Ορθόδοξος Εκκλησία Πατριαρχείου Κιέβου και Ουκρανική Αυτοκέφαλος Ορθόδοξος Εκκλησία), οι οποίες αριθμούν συνολικά περίπου 4 000 ενορίες. Από το 2014, δηλαδή μετά την αλλαγή της κυβερνήσεως στη χώρα μας, με αποτέλεσμα την έναρξη του πολέμου στην Ανατολική Ουκρανία, η καθ'ήμας Εκκλησία δέχεται πίεση εκ μέρους της νέας εξουσίας και των σχισματικών παραφυάδων. Τυπικό πρόσχημα για τις κατηγορίες και επιθέσεις σε βάρος της καθ'ήμας Εκκλησίας ήταν οι κανονικοί και πνευματικοί δεσμοί, τις οποίες έχουμε με τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία, διατηρώντας τα δικαιώματα αυτοδιαχειρήσεως και ευρείας αυτονομίας. Όμως, επειδή σήμερα η Ρωσσία θεωρείται από πολιτικής απόψεως εχθρός της Ουκρανίας, την ίδια θεώρηση προσπαθούν να την επεκτείνουν και στην καθ'ήμας Εκκλησία, πολιτικοποιώντας επομένως και τον εκκλησιαστικό τομέα της Ουκρανίας.

Κατά την περίοδο 2014 - 2018 οι σχισματικοί του «Πατριαρχείου Κιέβου» μας άρπαξαν με βία περίπου 50 Ιερούς Ναούς.

Αναλυτικότερες πληροφορίες επί του θέματος επισυνάπτονται συνημμένα στον ειδικό τόμο στη Αγγλική γλώσσα με τίτλο «Facts, Evidence and Claims Regarding Violation of the Rights of Believers and Religios Organizations of the Ukrainian Orthodox Church in 2014-2016. Collection of Information Materials and Documents » (βλ. Παράρτημα № 1).

Όμως, σχεδόν σε όλες αυτές τις περιπτώσεις οι ιερείς και οι κοινότητές μας δεν προσχώρησαν στο σχίσμα παραμένοντας στην κανονική Εκκλησία, στερούμενοι μόνο του κτηρίου του Ιερού Ναού, το οποίο παρανόμως μεταδίδετο στους σχισματικούς. Σε πολλά τέτοια χωριά οι κοινότητές μας κατάφεραν, αντί των κατειλημμένων, να οικοδομήσουν νέους Ναούς.

Η καθ' ἡμᾶς Εκκλησία κατέθεσε αγωγές στα δικαστήρια και σε πολλές περιπτώσεις κέρδισε. Αφού κατάλαβαν οι σχισματικοί ότι δεν θα μπορούσαν νομίμως να συνεχίσουν τις καταλήψεις των Ναών μας, μέσω των συμπαθούντων προς αυτούς βουλευτές στην Ανώτατη Βουλή άρχισαν να προωθήσουν τροποποιήσεις στην ισχύουσα νομοθεσία, η οποία διέπει την λειτουργία των θρησκευτικών οργανισμών της χώρας. Το αποτέλεσμα των ενεργειών τους κατέστη ο ὑπ'αριθμ. 4128 Νόμος, ο οποίος υπερψηφίσθηκε από την Ανώτατη Βουλή της Ουκρανίας στις 17 Ιανουαρίου 2019 και διευκολύνει τη διαδικασία της αλλαγής της δικαιοδοσιακής υπαγωγής των ενοριών.

Ο ἔν λόγω Νόμος προκάλεσε ολόκληρο κύμα κριτικής όχι μόνο εκ μέρους της καθ' ἡμᾶς Εκκλησίας, αλλά και των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικών τε και εκπροσώπων των άλλων ομολογιών και θρησκευτικών σωματείων. Επομένως, στο επίπεδο νομοθεσίας πλέον ασκείται όχι μόνο η πίεση, αλλά διαπράττονται και οι αρπαγές των ενοριών μας σε όλη την επικράτεια.

Όπως Σας τυγχάνει γνωστό, κατά το παρελθόν ἔτος το Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως νομιμοποίησε τους Ουκρανούς σχισματικούς και στις 15 Δεκεμβρίου 2018 οργάνωσε και διεξήγαγε τη λεγόμενη «Ενωτική Σύνοδο» στο Κίεβο, με αποτέλεσμα να συγκροτηθεῖ ἕνα νέο παρεκκλησιαστικό μόρφωμα ὑπὸ την ονομασία «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας». Και ὅλα αυτά διεδραματίσθησαν ὄχι απλὰ με την ἐνίσχυση, ἀλλὰ με την τεράστια πίεση του κράτους. Η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία ἀρνήθηκε κατηγορηματικά να λάβει μέρος στην ὡς ἄνω «σύνοδο». Οι αἰτίες της ἀρνήσεως ἐκθέτονται στην ἀπόφαση της Συνόδου της Ἱεραρχίας της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της 13ης Νοεμβρίου 2018 και της Διαρκούς Ἱεράς Συνόδου της καθ' ἡμᾶς Εκκλησίας της 7ης Δεκεμβρίου 2018 (βλ. Παράρτημα №2).

Στους ἀρχιερεῖς και κληρικούς της καθ' ἡμᾶς Εκκλησίας ἀσκήθηκε μεγάλη πίεση. Την παραμονή της «συνόδου» ἡ Ὑπηρεσία Ασφαλείας της Ουκρανίας ἀποπειράθηκε με βία να φέρει στην «σύνοδο» κάποιους ἀρχιερεῖς μας. Συγκεκριμένα, αὐτὸ το ἔζησε ὁ Μητροπολίτης Μογιλίβ-Ποδίλσκ και Σάργγορδ κ. Ἀγαπητός, ὁ ὁποῖος, ἀφού ἔφθασε στο Κίεβο, κατάφερε να γλιτώσει ἀπὸ την ἐποπτεία των εκπροσώπων του κράτους κα να φθάσει στην καθ' ἡμᾶς Λαύρα των Σπηλαίων του Κιέβου. Ἐναν ἄλλο Ἱεράρχη, τον Μητροπολίτη Ρίβνε και Οστρόγ κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος την ἡμέρα της «συνόδου» ἔφευγε ἀεροπορικῶς στο ἐξωτερικό για θεραπευτικούς λόγους, στο ἀεροδρόμιο "Bohyspil" ἀντιπρόσωποι των κρατικῶν ὁργανισμῶν προσπάθησαν να τον μεταπέισουν να πάει στην «σύνοδο» και μόνο, ἀφού εἰσπράξουν την κατηγορηματικὴ ἀρνήσή του, τον ἀφησαν να ἐπιβιβασθεῖ στο ἀεροσκάφος εἴκοσι λεπτά προ ἀπογειώσεώς του. Πολλοὶ ἄλλοι ἀρχιερεῖς της καθ' ἡμᾶς Εκκλησίας ἀναγκάσθηκαν σε ἐκείνες τις ἡμέρες να εγκαταλείψουν τις ἔδρες των Μητροπόλεων τους, να ἀπενεργοποιήσουν τα προσωπικά τους μέσα ἐπικοινωνίας, προκειμένου να ἀποφύγουν την πίεση εκ μέρους των κρατικῶν υπηρεσιῶν ασφαλείας.

Η καθ' ἡμᾶς Εκκλησία δεν ἀναγνωρίζει τη νεοσύστατη οντότητα, τη θεωρεῖ σχισματικὴ και για ἕνα ἐπιπλέον λόγο, ἐπειδὴ ὁ ἐπικεφαλῆς αὐτῆς της «ἐκκλησίας» Ἐπιφάνιος, ὅπως και ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία των «ἀρχιερέων» αὐτῆς, «χειροτονήθηκαν» ἀπὸ τον ἀναθεματισμένο ἀπὸ την Ρωσικὴ Ορθόδοξη Εκκλησία πρωτεργάτη του σχίσματος Φιλάρετο Ντενισένκο και ἄλλους τυχοδιώκτες. **Αυτοὶ οἱ ἄνθρωποι δεν ἔχουν οὔτε κανονικὴ ἱεροσύνη, ἀλλὰ οὔτε και κανονικὴ ἀρχιεροσύνη, λαϊκοὶ τυγχάνοντες στην οὐσία.** Για ἀναλυτικότερες σχετικὲς πληροφορίες μπορεῖτε να ἀνατρέξετε στα ἀκόλουθα κείμενα: α) «Περὶ κανονικῆς διαδικασίας ἐκπτώσεως του Φιλάρετου (Μ. Α. Ντενισένκο)» (βλ. Παράρτημα №3) και β) «Περὶ ἱεραρχίας των μη κανονικῶν Ορθοδόξων ομολογιῶν της Ουκρανίας» (βλ. Παράρτημα №4), τα ὁποῖα ἐπίσης ἐπισυνάπτονται στο παρὸν γράμμα. Μετά τη λήξη της ἔν λόγω «συνόδου» και της παραλαβῆς του «τόμου» ἡ πίεση στην Εκκλησία μας ἐντάθηκε ἀκόμη περισσότερο. Ὑπὸ την ἐπιρροή της

προπαγάνδας, η οποία διοχετεύεται από τις τηλεοπτικές οθόνες, με την πίεση των δημοσίων υπαλλήλων, τον τελευταίο μήνα κατελήφθησαν με βία περίπου 30 ενορίες της καθ' ἡμᾶς Εκκλησίας, με αποτέλεσμα οι καθ' ἡμᾶς κοινότητες να στερηθούν των Ναών αυτών.

Αυτό γίνεται κυρίως στα χωριά με βοήθεια των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι οργανώνουν ψηφοφορίες όλων των κατοίκων του χωριού για να πετύχουν την προσχώρηση στο σχίσμα, χωρίς να λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν η γνώμη της τοπικής ορθόδοξης κοινότητας, δηλαδή των ανθρώπων, οι οποίοι πραγματικά εκκλησιάζονται. Φθάνει μέχρι το σημείο που, ενώ προσεύχεται η ορθόδοξη κοινότητα στο Ιερό Ναό της κατά την Λειτουργία της Κυριακής, ο πρόεδρος του χωριού συγκεντρώνει άλλους κατοίκους, οι οποίοι όχι απλά δεν εκκλησιάζονται, αλλά ενίοτε ούτε ορθόδοξοι χριστιανοί τυγχάνουν, και οργανώνει ψηφοφορία με σκοπό την μετάβαση της κοινότητας στην «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας». Κατόπιν λήξεως της Λειτουργίας μόλις εξέρχονται του Ναού οι καθ' ἡμᾶς πιστοί μαθαίνουν, ότι ο Ναός δεν τους ανήκει πλέον. Τέτοια περιστατικά σήμερα διαδραματίζονται πολύ συχνά. Ένα από τα τελευταία και πλέον χαρακτηριστικά καταγράφηκε στο χωριό Σανδροβέτς του δήμου Τούρκας, νομού Λβιβ.

Όμως, δεν σταματούν εδώ οι μεθοδεύσεις των εχθρών της Εκκλησίας. Μετά τη λεγόμενη «ενωτική σύνοδο» η Ανώτατη Βουλή της Ουκρανίας ψήφισε τον Νόμο №5309, ο οποίος υποχρεώνει την καθ' ἡμᾶς Εκκλησία να αλλάξει το όνομα της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας σε «Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ουκρανία». Κάθε μέρα στα ουκρανικά ΜΜΕ δημοσιεύονται κείμενα, τα οποία όχι απλά κατακρίνουν, αλλά δυσφημίζουν και συκοφαντούν την καθ' ἡμᾶς Εκκλησία. Τό να γράφει κανείς αρνητικά για την καθ' ἡμᾶς Εκκλησία καθίσταται πλέον κανόνας του καλού ύφους για έναν μεσαίο δημοσιογράφο. Φθάνει ήδη μέχρι απολύσεις των δημοσιογράφων εάν αυτοί αρθρογραφούν θετικά για τα της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας. Μία τέτοια περίπτωση καταγράφηκε πρό ολίγων εβδομάδων στην πόλη Βίννιτσα. Σεβασμιώτατε! Φέτος με πόνο συγκεράσθηκε η χαρά της εορτής των Χριστουγέννων στις καρδιές του κλήρου και του πιστού λαού της καθ' ἡμᾶς Εκκλησίας. Χαρά μας θα ήταν βεβαίως εάν οι σχισματικοί με την μετάνοια θα επανεντάσσονταν στους κόλπους της Εκκλησίας, σαν τον άσωτο υιό της Ευαγγελικής παραβολής, ο οποίος

«εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθὼν εἶπε· ... ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου» (Λκ. ΙΕ. 17,18).

Όμως, δεν έγινε αυτό με τους σχισματικούς στην Ουκρανία. Δεν μετενόησαν, δεν ανεγνώρισαν και ούτε συνειδητοποίησαν την αμαρτία τους κατά της Εκκλησίας και δεν έχουν λάβει την χαρισματική αναπλήρωση των ψευδοχειροτονιών τους. Αντί τούτων, έτυχαν απλής αναγνωρίσεως μίας εκ των πρεσβυγενών αδελφών Εκκλησιών, οι ενέργειες της οποίας προκάλεσαν τλαιπωρίες στους πιστούς μας. Μα, τι συμβαίνει, δεν άλλαξαν οι σχισματικοί, αλλά η Εκκλησία είναι εκείνη, η οποία οφείλει να αλλάξει; Και τούτο διαπιστώνεται από την περαιτέρω συμπεριφορά των σχισματικών, οι οποίοι εξακολουθούν να αρπάζουν τους Ναούς μας με υποστήριξη των αρχών. Ο χαίρων πλέον νομιμότητος αρχισχισματικός Φιλάρετος Ντενισένκο εμμένει στο σχισματικό του φρόνημα, αυτοαποκαλείται «πατριάρχης» και μάλιστα κατά τις ακολουθίες της νεοσύστατης οντότητας απαιτεί να μνημονεύεται πρώτος (βλ. Παράρτημα №5).

Παρά ταύτα, δεν συνίσταται το πρόβλημα μόνο στον ίδιο τον Φιλάρετο, αλλά στο γεγονός ότι το σχισματικό του φρόνημα το «μετέδωσε» σε πολλούς εκ των θιασωτών του, οι οποίοι τώρα έτυχαν δήθεν αναγνωρίσεως ως κανονική Εκκλησία. Κατ' αυτό τον τρόπο με την νομιμοποίηση του σχίσματος δηλητήριο διεισδύει στην ζωή της Εκκλησίας. Το δηλητήριο τούτο μόλυνε προηγουμένως την ζωή των Ορθοδόξων μόνο στην Ουκρανία, τώρα δε πλέον μολύνει όλο το Σώμα της ανά την Οικουμένη Εκκλησίας του Χριστού. Αγαπητέ Δέσποτα!

Τα γεγονότα γύρω από την καθ' ἡμᾶς Εκκλησία μου θυμίζουν την παλαιοδιαθηκική ιστορία του Αγίου και Δικαίου Ιώβ του Πολυπαθούς. Όπως ο Κύριος δοκίμαζε τον Δίκαιο Ιώβ, επιτρέποντας στον διάβολο να του πάρει όλα τα υπάρχοντά του, έτσι και σήμερα δεν αρπάζουν μόνο τους Ιερούς Ναούς από την καθ' ἡμᾶς Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν μόνο πετάνε στους δρόμους τους πιστούς, αλλά επιβουλεύθηκαν ήδη να μᾶς στερήσουν του ονόματός μας. Και όμως, όπως δεν γκρίνιασε ο Άγιος και Δίκαιος Ιώβ, αλλά υπέμεινε έως το τέλος λέγοντας «εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ιώβ. 1.21), έτσι και εμεῖς δεχόμεθα από τον Θεό το ποτήριο τούτο και το πίνουμε με ελπίδα ο Κύριος να επιδείξει το έλεος Αυτού σε μας και να ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν (Αποκ. ΚΑ, 4).

Εσάς δέ, αγαπητέ Δέσποτα, παρακαλώ να προσεύχεσθε για την καθ' ἡμᾶς Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία, τον πιστό λαό μας, την υπέρβαση του σχίσματος και την αποκατάσταση της εκκλησιαστικής ενότητας, αλλά και προκειμένου η καθ' ἡμᾶς Εκκλησία να καταφέρει να διαφυλάξει την ανεξαρτησία και την ακεραιότητά της από τις απόπειρες των παρεμβάσεων στην ζωή της των αλλοτρίων δυνάμεων.

Περιπτυσσόμενός Σας αδελφικά και ασπασζόμενος την δεξιά Σας, με αγάπη ο διάπυρος προς Θεόν ευχέτης Σας διατελώ.

+Αντώνιος

Μητροπολίτης Μπορίσπολ και Μπροβαρί

Ο Πρωτοσυγκελεύων της Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησία

Πηγή: Φως Φαναρίου

<https://www.dogma.gr/kosmos/epistoli-pros-tous-mitropolitais-tis-ellados-apo-tin-oukraniki-ekklisia-tou-patr-moschas/98510/>

Εκτυπώσιμο: https://www.imdleio.gr/diaf/2019/Ukr-epist-se-el_mitrop.pdf